אור לשמים — שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה וכו' (ט, א). ונקדים לפרש הפסוק (תהלים קמט, ט) הדר הוא לכל חסידיו הללויה, ואיתא במשנה (זח"ג רכב:) איזה[ו] חסיד המתחסד עם קונו, ואיתא (ר"ה לב.) בעשרה מאמרות נברא העולם והלא אינם אלא ט' אלא בראשית נמי מאמר הוא, וקשה דה"ל לכתוב בפירוש ויאמר. אבל נ"ל, דאיתא (פרד"א פ"ג) קודם שנברא העולם היה הוא ושמו לבד, ומבשרי אחזה אלהי - כמו שאדם קודם עשיתו איזה מצוה הדבר הזה הוא אצלו בציור המחשבה, כמו כן כביכול אין ערוך אליו היה ג"כ המאמר במחשבה, ומאמר הוא לשון קידושין (יבמות פ"ב מ"א) וקידושין צריכים להיות עם זולתו, וזהו בראשית נמי מאמר הוא - שהיה בציור מחשבתו הקדומה.ואיתא (בר"ר ח, ב) שהתורה נבראת אלפים שנה קודם שנברא העולם, ואלפים שנה רומז על תרין אלפין אלוף חכמה אלוף בינה (פרדס שכ"ב פ"ד), שורש התשובה, וז"ס תשובה קדמה לעולם (פסחים נד., בר"ר א, ד), ונק' מלך הדר עלמא דחירות שלא הוזכר בו מיתה כלל (ע' טעמי המצות פ' תזריע), וז"ס השופר יובלא (ר"ה כו.), וז"פ הדר הוא לכל חסידיו - דהיינו להמשיך מאור הבינה שנק' מלך הדר, לכל חסידיו - המתחסד עם קונו, וג"כ לדרא בתראה שנק' רגלי חסידיו, הללויה - ואז יתוקן כל שיעור קומה עליונה, כי הלל בגימטריא אדנ"י (פע"ח ש' חג המצות פ"ה), והוא"ו רומז לת"ת (זח"ג לג:), י"ה רומז לאו"א (זח"א טז:).וזפ"ה ויהי ביום השמיני, דהיינו להמשיך מאור הבינה שנק' יום השמיני (זח"ג לז. ע' מק"מ), קרא משה - זאת יוכל להמשיך ולהשפיע מי שהוא בחינת משה, סוד הדעת (זח"ב רכא.), לאהרן ולבניו - ויוכל ג"כ להשפיע אפילו להצדיקים שהם בחי' אהרן ולבניו ולתלמידיו שנק' ג"כ בניו, ולזקני ישראל - ולכל ישראל עם קדושו:

ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה וכו' (ט, יז). ויבואר ג"כ טעם מה שמנחה צ"ל הגשה בקרן מערבית דרומית (סוטה יד:), ויבואר על פי מה שפירשנו כבר בפרשת ויקרא שמנחה רומז ליראה, כי הנקודה של מִנְחָה ונקודה של יִרְאָה הם שווים, ומי שהוא בבחינת יראה הוא בוש מאוד לגשת לאיזה עבדות, וצ"ל בהתרוממות ובשמחה ויגבה לבו בדרכי ה' (דה"ב יז, ו) ונקודה של שִׂמְחָה הוא ג"כ נקודה של מנחה, ולזה צריך המנחה להיות הגשה בקרן דרומית מערבית כי מערבית רומז ליראה, ודרומית הוא ימין חסד אברהם (זח"א רמג., רנט.), דהיינו למי שהוא בבחינת יראה להמשיך אליו ימין ויהיה בשמחה.וז"פ ויקרב את המנחה - כדברינו הנ"ל, וימלא כפו ממנה - להמשיך אליו מכף רומז לכת"ר (ת"ז ת' ע' קלא:), והקטיר על המזבח - והמשיך והקשיר האור הזה אפילו למי שאינו עדיין בשלימות ורק שהוא זובח יצרו, מלבד עולת הבוקר - אפילו מי שהוא מלבד, שלא טעם עדיין אור הבוקר, אעפ"כ המשיך אליו אור הקדוש וכנ"ל:

וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם (ט, כב). ויש לדקדק בזה הרבה, א' דהול"ל אל בני ישראל. ועוד דהול"ל על, כמו שכתוב (במדבר ו, כז) ושמו את שמי על בני ישראל. ועוד צריך ליתן טעם הקרי והכתיב. ונ"ל דהנה הצדיק שהמשיך שפע מלמעלה צריך להמשיך שפע לכל ישראל, אבל צריך להתחכם ולהתבונן בדבר זה מאוד, כי למי שהוא צדיק גמור יוכל להמשיך לו כל השפעות ובודאי לא יזיק לו כלום, אבל למי שאינו עדיין צדיק צריך הצדיק שממשיך שפע להיות זהיר מאוד שלא יזיק לו ח"ו שפע יתירה, וימשיך לו שפע רק כפי יכלתו. וזפ"ה וישא אהרן את ידיו אל העם, אהרן נקרא הצדיק, את ידיו אל העם לשון עממות ואינם עדיין בשלימות, ולזה כתיב אל העם - דהיינו בשוה להם וכפי יכלתם מה שיוכלו לסבול, שלא יזיק להם שפע יתירה. ולזה כתיב ידו וקרינן ידיו, כי הקרי הוא הקול יוצא מהקנה מקום שאין בו אכילה ושתיה (זח"ג רלב.), רומז לאדם צדיק וכבר סילק מאתו תאות הזמן, לזה יוכל להמשיך שפע רב בשתי ידיו כי בודאי לא יזיק לו כלום, וידו כתיב, שזה רומז למעשה, צריך לשקול בפלס מאזני להמשיך שפע שלא יזיק לו ח"ו.ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים, דהיינו שברכתו הי' שהממשלה תהיה ביד הצדיק שיש לו שייכות בזה העולם וכל רצונו וחפצו שיהיה העולם בתיקון, ורצונו להמשיך ולהשפיע תמיד לזה העולם. וירד, לשון ממשלה. מעשות החטאת, חטאת נק' הצדיק הנ"ל, כי חטאת יש בו חלק לגבוה ולבעלים (ספרא פ' שמיני פ"ב), וזה הי' בחינת אברהם כשהיה נקרא אברהם בה"א נוספות לו, והעולה רומז להצדיק שהוא כולו כליל ואין לו שייכות בזה העולם, וזאת היה בחינת אברם. והשלמים - לכולם המשיך חיים ושלום:

וישמע משה וייטב בעיניו (י, כ). וקשה דהול"ל וייטב בלבו. ונ"ל דהנה הצדיק השומע דיבורים של בני אדם צריך ליקח לעצמו מהם רמיזא דחכמתא, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, צט) מכל מלמדי השכלתי, ובעשותו כן אזי הוא מאיר מעיינותיו החכמה. וז"פ וישמע משה, שהצדיק שרומז למשה שומע הדיבורים וכנ"ל, ועי"ז וייטב בעיניו - וייטב לשון אור ובהירות כמו בהטיבו (שמות ל, ז), בעיניו לשון מעיין - דהיינו שעי"ז הנ"ל הוא מאיר מעיינותיו החכמה וכנ"ל: